

PODWALINA (5) *sb f*

podwalina (1), **podwaliny** *pl t* (3), podwalina *a.* podwaliny (1); podwaliny *BudBib* (2);
podwalina : podwaliny *OrzRozm* (1:1).

o prawdopodobnie jasne (tak w pod-); pierwsze a jasne.

sg L podwalinie (1). ◇ pl [G podwalin.] ◇ A podwaliny (4).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVII (z Cn) – XVIII w.

Fundament; fundamentum, lapis angularis PolAnt; solea, substructio operis Cn (5) : Gdy ten dom Cieśla budować miał nayıpierwey myślił o dachu/ potym o ściánách/ [...] ná koniec o podwálinie ná ktoreyby ściány budował. OrzRozm Fv; GostGosp 60; [StryjKron 476].

podwaliny czego (1): OrzRozm B3v cf Szereg.

Szereg: »podwaliny albo grunty« (1): O ślepy á vporny Człowiecze/ powiedz mi/ możefzli ty nadobnie á gładce roždźierać podwáliny álbo grunthy cháłupy twey OrzRozm B3v.

Przen (2) :

podwaliny czego (1): Bo przyidzie miecz do Micraimá/ á będzie ftrách v Kufzá/ gdy polęże zábity w Micraimie/ á zábiorą gmin iego/ y wywrocą podwáliny iego. BudBib Ez 30/4.

[Wyrażenie: »podwaliny grobowe« = grób: Do podwálin grobowych [sepulchrum] z ftąpią BudBib Iob 17/16 (Linde).]

a) Podstawy ziemi [czego] (1) : Kto położył miarę iey [ziemi] gdy wiez iáko kto wyciągał nád nią fznur? Ná czym podwáliny iey przypráwiono *BudBib Iob 38/6.*

Synonimy: fundament, grunt.

Cf **PODWALE, PODWAŁ, PODWAŁEK**

KW, AL